

SVETLO NAD UTRPENÍM

Jedným zo základných problémov ľudstva je otázka utrpenia. Od samého začiatku si ľudia kladli otázky: „Prečo trpím? Prečo trpia moji blízki? Vôbec, prečo je na svete bolesť?“ Podobne sa pýtali dvaja učeníci, ktorí na Veľkonočnú nedeľu sklamaní odchádzali z Jeruzalema do Emauz.

Mali svoje predstavy o Mesiášovi, ktorý bude obdarený božskou silou a bude neo-hrozeným panovníkom, vladárom sveta. Ježiš Kristus splňal ich predstavy len dovtedy, kým nezomrel na kríži. V tej chvíli sa zrútili všetky ich nádeje, očakávania, plány. So zármutkom v srdci sa hneď vydali na cestu domov. Na ich rozhodnutí nič nezmenili ani správy žien, že Ježiš žije, ani informácia apoštolov Petra a Jána, že hrob je naozaj prázdny.

Cestou sa k nim pripojil Pán Ježiš. Spočiatku ho považovali za cudzinca. Do ich temných myšlienok začal vnášať veľkonočné svetlo. Vysvetľuje im, že Starý zákon pozná predpovede o trpiacom Mesiášovi. Vzťahujú sa priamo na neho. Dlhé hodiny im rozpráva, že Kristus musel trpieť, zomrieť a vstať z mŕtvych. Tak to bolo predsa v Božom pláne.

Obidvaja prežívajú zvláštne pocity, o ktorých neskôr povedie: „Horeli nám srdcia“. V ich myšliach sa trhajú mraky pochybností

(Pokračovanie na str. č. 2)

■ Jednou z najvýznamnejších udalostí v marci bola okresná poľovnícka výstava. Na snímke pohľad do jej priestorov (viac o podujatí na str.č.5)

Foto – Peter Maťašeje

Bohatá na zážitky...

... bola tohtoročná Kvetná nedeľa, u našich rakúskych susedov nazývaná Palmová nedeľa.

Najskôr sme sa na „Veľkej“ svätej omši započúvali do spevu našich farníkov, ktorí každoročne túto nedeľu spievajú Pašie. Potom sme sa mohli pokochať na tradičnej veľkonočnej výstave exponátmi šikovných rúk našich

spoluobčanov. Ďalšia výstava, *Chovateľská prehliadka trofejí* sa konala v KD a vo farskom kostole sa o 15:30 hodine začal koncert sláčikového kvarteta Ad gloriam Dei, v rámci 4. ročníka festivalu „Dies Magni“ (Veľké dni). Kvarteto tvorí: 1. husle Samuel Mikláš, 2. husle Adam Szendrei, viola Radovan Blahunka, violončelo Gregor Regeš.

Každoročne týmto festivalom prinesú „duchovné cvičenia“ mnohým ľuďom, ktorým vďaka týmto dielam sprostredkujú vážnosť a hĺbku veľkého týždňa – Kristovu smrť na kríži a jeho následné zmŕtvychvstanie. Spolu s nimi vystúpili aj ich hostia soprán Hilda Gulyás a mezzosoprán Bc. Katarína Ofúkaná. Program: Lukáš Borzík – Ave Mária, Franz Josph Haydn – Sedem posledných slov Spasiteľa na Kríži a Gregor Regeš – Malá omša.

Zaujím o koncert bol veľký, čomu nasvedčuje bohatá účasť, cca 150 ľudí. Návštevníci mali radosť z kvalitnej hry. Kvarteto krásne a s citom predviedlo duchovné skladby.

Veríme, že aj účinkujúcim sa u nás dobre koncertovalo a že aj niekedy v budúcnosti zavítajú do našej farnosti.

Anna Húdoková

Veľkonočné inšpirácie

Kvetná nedeľa tohto roku bola bohatá na kultúrne podujatia a zážitky. Medzi inými akciami sa tradične konala aj veľkonočná výstava.

Po dlhej zime, veľkí i malí – všetci sa tešíme z jari. Veľkonočné sviatky nám už klopú na dvere a začína sa „Veľký týždeň“, upratovanie v domácnosti „finišuje“ a tu nám práve príde vhod dobrá myšlienka, ako si rýchlo a vkusne vyzdobiť stôl alebo domácnosť. Pre inšpiráciu si prišlo na výstavu 160 hostí, ktorí si jednoducho „mohli oči nechať“ na rôznych dekoráciách či krasliciach. Naše devy a ženy sú stále kreatívnejšie a tak som sa ani nepokúšala porátať, koľko techník zdobenia vajíčok, som na tejto výstave videla.

Hlavným organizátorom tejto akcie bola kultúrna komisia pri miestnom OÚ. Uvedená výstava sa tohto roku nekonala v KD, pretože tam poľovníci vystavovali svoje trofeje, ale konala sa v zasaďačke OÚ. Najviac výrobkov vystavovali

(Pokračovanie na str. č. 3)

■ Týmto exponátmi sa na výstave predstavovala Irena Bujnová. Foto – Alena Reháková

Príjemné prežitie
veľkonočných sviatkov
v kruhu rodiny
a Vašich najbližších
Vám praje
redakcia Nového Clusu

Beažoželáme

V mesiaci marec 2015 oslávili svoje jubileum títo naši spoluobčania:

Karol Deviatka Kl. Hradište 215 **60 rokov**
Zdenek Beliansky Klíž 95 **70 rokov**

Z najstaršej generácie našich spoluobčanov v mesiaci február 2015 oslávili svoje narodeniny:

Helena Marková Klíž 31 **81 rokov**
Emil Holák Klíž 177 **82 rokov**
Anton Bielich Klíž - 161 **82 rokov**
Mária Spišáková Kl. Hradište 171 **87 rokov**
Mária Bielichová Klíž 92 **91 rokov**

Všetkým oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im predovšetkým pevné zdravie, Božie požehnanie a spokojnosť v kruhu svojich najbližších.

Redakcia Nového Clusu
a pracovníci obecného úradu

* NOVORODENCI *

.....

SOBAŠE

.....

† OPUSTILI NÁS †

Ivan Bujna *10.5.1953 †13.3.2015

SPOMIENKA

*Na krídlach anjela vzlietla som v dial',
necítim bolesť, už necítim žiaľ.
Necítim života bolestivé muky,
tam niekde v dial'ke ma objali Pánove ruky.
A trpkosť osudu, tá ma už nemučí,
ja našla som pokoj v nebeskom náručí.*

Dňa 25. marca 2015 sme si pripomenuli
10. výročie čo nás navždy opustila
naša milovaná mamička a babka

Anna Chrenková

S láskou spomínajú dcéry a synovia s rodinami

SPOMIENKA

*Už len kyticu kvetov z lásky
mu na hrob môžeme dať,
modlitbu tiško odrieť
a s láskou v srdci spomínať.*

Dňa 29. marca sme si
pripomenuli 15. výročie úmrtia nášho
drahého otca, starého otca a pradedu

Valenta Dobiaša

S láskou v srdci spomínajú deti s rodinami

SPOMIENKA

Čas plynie, ale smútok zostáva...

Dňa 10. marca 2015 uplynulo
20 rokov od chvíle, keď nás
opustil náš drahý otec, starký
a pradedko

Štefan Kňaze

S láskou a úctou si na neho spomína dcéra
Gabriela, synovia Juraj a Stanislav s rodinami,
ako aj celá ostatná rodina.

■ Veliteľ miestnej jednotky DHZ Mgr. Pavol Stanko
pri odovzdávaní malej pozornosti k jubileu predse-
dovi miestnej jednotky DHZ Milanovi Bielichovi.

Foto – Jana Hrmová

VÝROČNÁ SCHÔDZA HASIČOV

Nedeľu, 8. marca 2015 o 15,00 hod. si vybrali termín a čas konania výročnej členskej schôdzy členovia miestnej jednotky Dobrovoľného hasičského zboru v Klížskom Hradišti. Stretli sa v zasadačke kultúrneho domu. Schôdzu zahájil veliteľ miestnej jednotky DHZ Pavol Stanko ml. Privítal prítomných, oboznámil ich s programom schôdzy. Požiarnici si pripomenuli jubilantov zo svojich radov – predsedu Milana Bielicha a člena Stanislava Kňaze, ktorí v tomto roku oslávili päťdesiatku. Stretnutie hasičov pozdravila aj starostka obce. Vo svojom príhovore ocenila existenciu požiarného zboru, pripomenula, že na budúci rok oslavia 90 rokov od svojho vzniku. V pláne činnosti na rok 2015 si dobrovoľní hasiči naplánovali každoročné aktivity ako: - stráž pri Božom hrobe počas Veľkonočných sviatkov, stávanie Mája, pomoc pri organizovaní Dňa detí, odpracovanie brigád pri údržbe a oprave techniky, uskutočnenie preventívnych prehliadok v Klížskom Hradišti, organizáciu zájazdu a i.

Ing. Tatiana Sasková

Stretnutie ružencových bratstiev Nitrianskej diecézy

Uskutočnilo sa v sobotu 28.02.2015 v nitrianskej katedrále sv. Emeráma a z našej farnosti sa na tomto historicky prvom stretnutí zúčastnilo päť žien. Stretnutie viedol páter Melichar, ktorý je provinčným promotorom ruženca pre Slovensko a má na starosti ružencové bratstvá. Na uvedenom stretnutí sa zúčastnilo asi tristo „ruženciárov“ z našej diecézy. Rehoľa kazateľov (Dominikánov) má zverenú starostlivosť o ružencové bratstvá a ich zakladanie. Páter Melichar nám pripomenul históriu ružencových bratstiev, ktorá siaha do trinásteho storočia, ozrejmil všetky tri formy ružencových bratstiev (živý ruženec, svätý ruženec a večný ruženec) a pravidlá fungovania ružencových bratstiev. Obohatené o nové poznatky, sme sa po spoločnej modlitbe ruženca a svätej omše celebravanej nitrianskym biskupom Viliamom vrátili do svojich domovov.

Irena Bujnová

REPREZENTOVALI ŠKOLU

Dvaja najlepši matematici zo ZŠ Veľký Klíž, tretíak Tobias Bielich a štvrtáčka Tamara Stanková si 16. 3. 2015 zmerali sily s rovesníkmi takmer zo všetkých škôl okresu Partizánske. Ako úspešní riešitelia školského kola Pytagoriády sa zúčastnili okresného kola, ktoré sa uskutočnilo v Základnej škole s MŠ Veľká okružná v Partizánskom. Aj keď neobsadili prvé priečky matematického rebríčka, predsa len „neostali na chvoste“. Tobias sa umiestnil s 22 žiakov na 14. mieste a Tamara medzi 25 žiakmi skončila deviata. Snaha bola, vydali zo seba určité maximum a ak sa budú s matematikou naďalej kamarátiť, tak možno o rok... budeme im držať palce.

Mgr. Jana Hudoková, riaditeľka ZŠ

SVETLO NAD UTRPENÍM

(Dokončenie zo str. č. 1)

a sklamania. Cítia, že mu neuverili nadarmo. Ich viera dozrieva vo veľkonočnom svetle. Namiesto svojich predstáv prijímajú nový pohľad na trpiaceho Mesiáša.

My sa už ináč pozeráme na Ježiša Nazaretského. Vieme, že jeho utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie neboli len jeho súkromnou záležitosťou. Bolo to vyvrcholenie vykúpenia ľudstva. Svojím utrpením teda vykúpil trpiaceho človeka. To neznamená, že utrpenie odstránil. No svojimi slovami a skutkami, svojou smrťou a zmŕtvychvstaním ukázal, že bolesť, utrpenie a smrť nie je nič nezmyselné, ale je to súčasť tohto reálneho sveta. Zároveň je to súčasť konkrétneho Božieho plánu s týmto svetom. Toto však nie je jediný svet. Jestvuje ešte iné Božie dielo pre nás ľudí – nový život, kde už nebude ani utrpenie, ani choroba ani smrť. Bude to život plný blaha a šťastia, život bez hraníc.

Tento náš svet so všetkými jeho súčasťami potrebujeme vnímať ako proces, ako cestu. Musíme ho brať vážne. Pri tom by sme však nemali zabudnúť, kam vedie. To bude naša cesta do Emauz, kde stretáme a spoznáme vzkrieseného Pána Ježiša.

Všimnime si, že Pán Ježiš v rozhovore s emauzskými nevysvetľuje, prečo je utrpenie a odkiaľ prišlo. Skôr poukazuje na cieľ – vykúpenie a oslávenie človeka. Na ceste do Emauz zároveň ukazuje aj nám, ako máme vnímať bolesti nášho života, ako zmýšľať a ako sa správať v utrpení. To je dôležité. My musíme byť realisti: utrpenie a smrť sú tu. Sú to skutočnosti, pred ktorými nemožno zatvárať oči. Netreba filozofovať, prečo a odkiaľ je utrpenie. Dôležitá je otázka: Ako ho budem znášať a zvládať?

Vzkriesený Pán Ježiš ide s nami týmto životom. Aj nás napomína, podobne ako emauzských učeníkov, aby sme neboli maloverní a nechápaví. Chce, aby aj nám horeli srdcia vierou a láskou k nemu. Kristovo vykupiteľské dielo, jeho slová, celý jeho život vlievajú veľkonočné svetlo do našich pochybností, bolesti a sklamaní. V tomto svetle spoznávame, že utrpenie má svoj zmysel a svoju hodnotu: je to cesta k nášmu vzkrieseniu a osláveniu.

Mons. Anton Kováčik, správca farnosti

Veľkonočné inšpirácie

(Dokončenie zo str. č. 1)

žiaci materskej a základnej školy. Hneď po nich mala asi najviac výrobkov na výstave Eva Paliatková. Z papierového pedigu uplietla rôzne misky, košíčky, venčeky, zvončeky a v kombinácii s kvetmi aj rôzne aranžmány. Napočítala som ich tridsať. Mgr. Marta Najmanová vystavovala veľkonočné aranžmány a krížovú cestu z brezy, ktorá pre veľký úspech z minuloročnej výstavy bola vystavená aj na tohtoročnej. Víťala návštevníkov už na chodbe. Taktiež Milka Hudoková každoročne obohacuje výstavu o výrobky zo sušených kvietkov, ktoré potešia už pri pohľade na ne. Záujemcovia si ich mohli aj zakúpiť. Emília Lackovičová vždy prídre na výstavu s originálnymi nápadmi. Priniesla nielen kraslice opletené medeným drôtikom, kraslice s krajkou, modrotlačou, ale aj sliepočku upletenú z drôtu, ktorá v sebe ukrývala minivajíčka. Taktiež drôtované kraslice v tvare vajička, ktoré sa dali zavesiť na stenu. Katarína Paliatková upiekla 3D kraslice a vyzdobila ich ako medovníčky. Ing. Zuzana Holáková priniesla na výstavu sedem druhov kraslíc a každý bol zdobený inou technikou. Bohunka Kňazeová ozvláštnila výstavu paličkovými vajičkami a kraslicami oblepenými farebnými vzormi z bavlniek. Ľudmila Gútová upiekla barančeka, hniezdo s vtáčikmi z kysnutého cesta, uháčkovala vajička a košíčky, ktoré zavesila na halúzky zlatého dažďa a uháčkovala motýle na stenu a vitrážovú dečku zhotovenú filetovou technikou. Pohľady priťahovali aj aranžmány Margity Dzianovej a Hermíny Korcovej, ktorá má nielen bohatú fantáziu, ale aj veľmi šikovné ruky. Z Klátovej Novej Vsi pricestovala na výstavu torta v tvare zajaca, upiekla ju Renata Kereková. Marianna Šusterová vystavovala pekné kraslice technikou nešitý patchwork. Anna Húdoková sa teší nielen z vlastnoručne upletených košíkov z pedigu, ale aj z keramických mís na ovocie, ktoré si vytvorila na UKF v Nitre a priniesla ich aj na veľkonočnú výstavu. Taktiež Veronika Dobiasová vystavovala kraslice z bavlniek vo veľkosti balóna a husacie vajička s motívom krajínok namaľované temperou a kraslice kreslené tušom. Anička Neštepá sa prezentovala množstvom pekne vyzdobených medovníčkov. Ľudmila Katónová z Trenčína vystavovala medovníčky, Irenka Bujnová, Alena Adamusová, Ing. Tatiana Sasková, Katka Dolná, Jozef Blaho s manželkou, Mária Dobiasová (Gregorova), vystavovali rôzne dekorácie. Ľubka Eliášová vystavovala veľmi pekné kraslice, v ktorých boli vybrúsené srdiečka a ponúkla ich na predaj. Mária Šusterová uvarila a pekne naaranžovala huspeninu s veľkonočnými motívami. Výrobky z dielne Jozefíny Mališkovej tiež pútali pozornosť, najmä originálne bábiky, ktoré mali hlavy z vaječných výdudkov.

Na výstave sa prezentovalo 27 vystavovateľov. Nedajú sa spomenúť všetci, preto sa ospravedlňujem tým, ktorých meno sa nedostalo do tohto článku. Vážime si každý výrobok, ktorý obohatí výstavu a tiež každého vystavovateľa.

Anna Húdoková

Pri príležitosti mesiaca knihy sme začali ranným čítaním v materskej škole a to rodičmi detí, ktorým to pracovné povinnosti dovolili. Na ranné čítanie, ktoré sme uskutočňovali v MŠ sa deti tešili, vždy boli plné očakávania, akú rozprávku si vypočujú a ktorá mamina bude čítať. Okrem ranného čítania sme deti oboznámili s tým, ako sa taká kniha rodí, ako s ňou zaobchádzame, aké knihy poznáme, deti samé boli tvorcami vlastnej knihy. Čítaním kníh rozvíjame u detí fantáziu, predstavivosť, rozvíja sa ich slovná zásoba a pestuje sa u nich vzťah ku knihám. To či sa vypesteje u nich pozitívny vzťah ku knihám, ako, akým spôsobom ho u detí vytvoríme je na nás všetkých. Budujeme ho už v rannom detstve pri prvom styku s knihou. K čítaniu a k vzdelávaniu by sme mali viesť deti nielen v materskej škole ale aj v domácom prostredí. Učme teda deti čítať! Pozornosť, ktorú venujeme deťom čítaním rozprávok a rodičovskú lásku nikdy nenahradí televízia, alebo DVD. Známy pedagóg J. A. Komenský povedal: „*Nemilovať knihu, znamená nemilovať múdrosť a nemilovať múdrosť, znamená stávať sa hlupákom.*“

Formou ranného čítania v materskej škole ste aj vy, milí rodičia, prispeli k pestovaniu vzťahu detí ku knihám, spríjemnili ste tak deň Vaším deťom v materskej škole. Ďakujeme za podporu, pochopenie a vzájomnú spoluprácu.

Darina Halmová, riad. MŠ V. Klíž

„MÁME RADY ROZPÁVKY“

Do rozprávkového sveta, kde dobro víťazí nad zlom, nás zaviedli deti z materských škôl našej doliny: MŠ Veľký Klíž, MŠ Ješkova Ves, MŠ Klátova Nová Ves. Spoločné podujatie s názvom „*Máme rady rozprávky*“ sa uskutočnilo v kultúrnom dome vo Veľkom Klíži dňa 17.3.2015. Vystúpením nás sprevádzalo 29 detí spolu so svojimi učiteľkami. Prítomní boli starostovia obcí, metodička školského úradu Partizánske a rodičia detí. Oblúbené rozprávky, rozprávkové postavy majú nielen deti, ale aj dospelí, pretože rozprávka sprevádza človeka celý život. Naše deti tak v tento deň ukázali svoje majstrovské kúsky v rozprávkach a všetci prítomní si vychutnali ich rozprávkový svet. Všetky deti boli veľmi snaživé a úžasné. Dali do rozprávky kus svojho srdiečka a vychutnali si ich tak, že všetci prítomní mali možnosť pocítiť i sladkosť slov rozprávok. Pri odmeňovaní sme boli štedrí a všetci si zaslúžili rovnakú odmenu. Odmenení boli diplomom, knihou Čarovná rozprávka a kúzelným rozprávkovým orieškom. Na záver sme si spoločne strávené chvíle a priateľstvo s novými kamarátmi vychutnali spoločným posedením pri občerstvení.

Darina Halmová riad. MŠ V. Klíž

Udalosti, Postrehy a Novinky v skratke

○ Výstavná sieň Domu kultúry v Partizánskom sa v dňoch 3.- 6. marca premenila na galériu originálnych, nádherných a skutočne pozoruhodných prác. Vystavovali ich tam žiaci, ktorí sa zapojili do 62.ročníka medzinárodného projektu EURÓPA V ŠKOLE s ideovým motívom „Európa pomáha – pomáha Európa.“ Tejto okresnej výstavy výtvarných a literárnych prác sa zúčastnila aj Ivana Hlavačková z Ješkovej Vsi, 14-ročná žiačka ZŠ v Klátovej Novej Vsi. Za výtvarnú prácu nazvanú **Bieda a život chodia svetom vždy spolu – ruka v ruke** získala v III. kategórii veľmi pekné 2.miesto.

○ Členovia miestneho dozorného výboru v Klížskom Hradišti sa stretli na výročnej členskej schôdzi v pondelok 16. marca, ktorú viedol Karol Deviatka. Správu o činnosti DV, ako aj správu o plnení úloh COOP Jednoty Topolčany za uplynulý rok a tiež o úlohách na rok 2015 podala Irena Bujnová. Správu o hospodárení predniesla Dana Smatanová. Po oficiálnej časti nasledovala voľná diskusia pri tradičnom občerstvení.

○ Detský spevácky zbor Plamienok počas pôstneho marca odspieval detskú svätú omšu a prispel tak k hlbšiemu prežívaniu tohto obdobia všetkým prítomným veriacim.

○ Po dva piatky v pôstnom období svojim spevom ozvláštnili sväté omše spevácky Chór de Clus.

○ Tradične sa každý rok v Galérii mesta Topolčany koná podujatie Veľká noc v ľudových tradíciách. Aj tentoraz sa ho zúčastnili Emília Hudoková a Ing. Zuzana Holáková v dňoch 30. marca – 1. apríla.

Informácie zozbieral, napísal a zostavil
Peter Maťašeje

Netradične, tento krát v sobotu 28.februára, nás navštívil Divadelný súbor Hrušov zo Skýcova s retrospektívnym programom

SMUTNEJŠÍ PREHRÁVA

Od tieňohry Skýcovská tragédia, ktorá priblížila bolestné udalosti tejto obce spred sedemdesiatich rokov, cez súbor básní slovenských autorov „Tak rastie život“ o dôležitých chvíľach v živote človeka, diváci s ochotníkmi „preplávali“ na veselšie témy a zabavili sa ľudovými piesňami so žartovným prepletením a hranými vtípmi v podaní amatérskych divadelníkov. Záverom zazneli populárnejšie melódie z relácie Repete so scénkami, ktoré rozveselili obecenstvo. Dôvody, pre ktorý sme nezhládli tento rok nové predstavenie, vysvetlil režisér Ľubo Hostovecký na záver. Podujatie navštívilo viac ako päťdesiat divákov.

Ing. Tatiana Sasková

Vždy je to tak. Keď z farnosti vzíde novokňaz je to veľká udalosť. Mimoriadna. Taká, ktorá vzbudí pozornosť, teší veriacu

Rozhovory Petra Maťašeja

NEVEDEL SI VYSVETLIŤ, KDE SA TO V ŇOM BERIE

verejnosť, má široký ohlas a robí dobré meno miestu, odkiaľ takýto novokňaz pochádza. Aj vo Veľkom Klíži sme takúto radosť prežívali. Vtedy, keď sa stal kňazom Peter Paliatka. Spomínam si na to veľmi dobre. Bol som jedným z dvoch hlavných miništrantov pri jeho prímieňnej svätej omši. Možno by ma vtedy ani vo sne nebolo napadlo, že raz s ním budem robiť rozhovor do klížskych novín s dvadsaťročnou históriou. S jediným človekom, ktorý - pokiaľ je nám známe - z klížskej doliny nastúpil na cestu služby Bohu a ľuďom...

Dobre si to pamätám. Veľkým snom pána dekana Floriána Sabu bolo, aby z našej farnosti, ktorej bol správcom, vzišiel nový kňaz. Vy ste sa ním napokon stal. Aký to bol, a po toľkých rokoch je, pocit istého naplnenia túžby vtedajšieho nášho obľúbeného dekana?

Áno, pán dekan sa veľmi tešil môjmu rozhodnutiu stať sa kňazom. Doteraz si spomínam na chvíľu, kedy som mu to oznámil. Robil všetko preto, aby mi v tomto rozhodnutí pomohol. Vybavoval „protekciu“ na rôznych miestach, doučoval ma latinčinu, pripravoval na prijímacie skúšky do seminára. Tešil sa z toho možno viac ako ja v tej dobe. S odstupom času môžem povedať, že málokterému kňazovi sa podarí to, čo jemu. Aby dieťa, ktorého rodičov sobášil, ktoré krstil, pripravoval na 1. sv. prijímanie a birmovku, ktoré mu celé roky miništrovalo priviedol ako manuoduktor k prímieňnému oltáru. Počas mojej kňazskej služby sa štyria moji žiaci, ktorých som pripravoval na 1. sv. prijímanie stali kňazmi. Jeden z nich, Štefan Vojtek, donedávna pôsobil ako farár v Klátovej N. Vsi. Dohromady som napočítal 15 mojich bývalých žiakov a miništrantov, ktorí sa stali kňazmi, ale nikdy sa mi nepodarilo to, čo jemu.

Vždy ste chceli byť kňazom, alebo myšlienka dať sa do služby Bohu vznikala postupne?

Dlho som nevedel, kde sa to vo mne vzalo, ale od detstva som si nevedel predstaviť, že by som bol niečo iné ako kňaz. Pritom nikdy som sa na kňaza nehrával. Nikdy som ani vo svojej rodine nehovoril, že chcem byť kňazom. Bavila ma viac matematika, fyzika ako humanitné predmety. Napriek tomu, vždy bolo vo mne to presvedčenie, že budem kňazom. Sám so si nevedel vysvetliť, kde sa to vo mne berie.

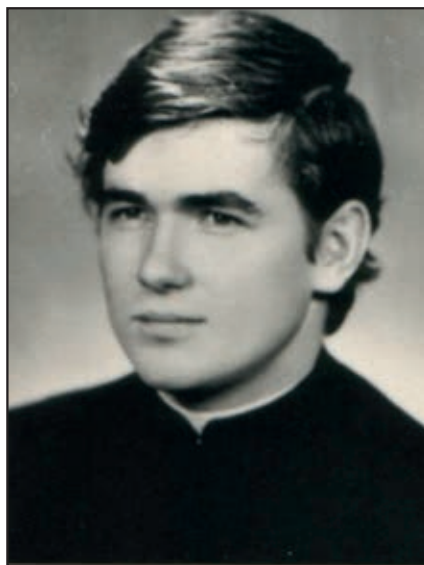
Bolo pre mňa prekvapením, keď mi sestrička Pia Linetová, ktorá dlhé roky pôsobila u p. dekana Sabu ako farská gazdiná a mne pol roka robila farskú gazdinu na fare v Trenči. Teplej, - kým neprišla moja sestra - povedala, že raz sa rozprávala s pátrom Lednickým, jezuitom, ktorý raz dlhšiu dobu zastupoval p. dekana Sabu a učil nás aj náboženstvo (to bol ten páterko, čo jazdil na mope de v koženej čiapke) o tom, že kto z našej farnosti by sa mohol stať kňazom. Ona navrhovala viacerých chlapcov, ktorí sa jej pozdávali. Páter Lednický sa vraj jednoznačne vyjadril, že ak z našej farnosti pôjde niekto za kňaza, tak to bude Peter Paliatka. Vtedy som bol asi tretíak na základnej škole.

Najhlbšie vysvetlenie môjho povolania mi podala jedna žena z Klíža, ktorá mi začala rozprávať o sľube mojej starej mamy, keď môj otec ako sedemnásťročný mal zomrieť a stará mama mala pripravené už pre neho šaty do rakve. Vtedy vraj dala sľub Panne Márii, že ak sa otec uzdraví a bude mať deti tak jeho prvé dieťa zasväti jej. Potom mi doslova povedala: „Keď som ťa ako dieťa videla

miništrovať pred oltárom, vždy som si spomenula na ten sľub tvojej starej mamy, lebo ty si bol tým prvým dieťaťom a kládla som si otázku – čo len bude z tohto chlapca?“ Už som bol farárom v Trenčíne keď som sa o tomto dozvedel. Stará mama si svoj sľub odniesla do hrobu.

Ako si spomínate na detstvo a mladosť prežité vo svojom rodisku?

Viackrát som aj pred svojimi veriacimi spomenul, že vo svojom živote neprestanem ďakovať Bohu za milosť, že som poznal okrem svojich rodičov, všetkých štyroch starých rodičov a troch prarodičov. A nielen že som ich poznal, ale všetci bývali do troch kilometrov od nás a ja som ich kedykoľvek

■ Peter Paliatka vo svojich mladých rokoch, fotografia pochádza zo seminárskeho tabla.

mohol navštíviť. **Vďaka Bohu za tých úžasných ľudí, ktorých som poznal vo svojom detstve!** A neboli to len moji príbuzní. Vďaka nim, aj keď časy boli zlé, som prežil krásne detstvo a mladosť vo svojom rodisku.

Študovať za kňaza v časoch reálneho socializmu asi nebolo jednoduché...

Nastúpil som do seminára v r. 1975. Možno povedať za čias najtvrdšej normalizácie. Práve v tomto roku bolo do seminára prijatých najmenej bohoslovcov okrem päťdesiatych rokov. Pred nami aj po nás bolo prijatých viac. Nás bolo len 22 bohoslovcov pre celé Slovensko, včítane gréckokatolíkov. Nebolo to naozaj jednoduché. Chýbali nám aj tie najzákladnejšie učebné pomôcky. Napríklad skriptá sme si museli ručne opisovať na stroji.

V prvom ročníku som si kúpil v antikvariáte „Techniku administratívy“ a podľa nej som sa za dva mesiace naučil klepať na stroji desiatimi prstami. Ročne som v seminári naklepal okolo tisíc strán s 11-timi kópiami. Okrem toho som potajomky klepal aj na rozmnožovacie blany. V seminári bol tlačiarensky stroj, kde sa mohli tlačiť povolené texty. Veľa vecí sa tam tlačilo načierno. V prípade udania hrozilo vylúčenie zo seminára. Viem o jednom prípade bohoslovca, ktorý bol pristihnutý, ako klepal na blany a bol za to vylúčený zo seminára. Aj v tom čase platilo v seminári „neviete hodiny ani dňa...“

Napriek tomu, veľmi rád spomínam na tieto časy. Každé zlo je na niečo dobré. Tie vonkajšie tlaky, ktoré sme v seminári stále cítili, nám pomohli viac sa stmeliť. Panoval tam naozaj duch vzájomného bratstva. Vedeli sme, že to po skončení seminára nebude pre nás jednoduché, preto v seminári bol doslova hlad po náboženskej literatúre. Uvedomovali sme si, že takú možnosť študovať, zabezpečiť si rôzne potrebné materiály ku kázňam, katechézám k liturgii už viac nebudeme mať a preto sme aj veľmi riskovali. Niektoré materiály tajne tlačili a cez rôzne kanály zadovážovali rôznu náboženskú literatúru aj zo zahraničia – aj do toho som bol zapojený. Heslo jedného ruského autora, ktorý tvrdil, že čo sa týka vzdelania, ľudia sa delia na samoukov a nevzdelancov, akoby platilo pre celý vtedajší seminár.

Čo sa dialo po skončení Vašich teologických štúdií? Kde ste doteraz pôsobili?

Po vysviacke v r. 1980 som pôsobil tri mesiace v Bánovciach nad Bebravou. Potom v októbri som nastúpil ako kaplán do Varína, kde som pôsobil dva roky. Potom som pôsobil ako kaplán v Kysuckom Novom Meste štyri roky a tri mesiace. V januári 1987 som bol ustanovený za farára do Trenči. Teplej, po štyroch rokoch a šiestich mesiacoch som bol preložený do Trenčína, tam som pôsobil ako farár a aj dekan 13 rokov. Potom som si išiel na štyri roky oddýchnuť do Dolnej Tižiny, kde som tiež pôsobil ako farár a od júla 2008 pôsobím v Bojnnej.

Ktoré z Vašich pôsobísk Vám zostalo najviac v pamäti?

Všetky miesta, kde som pôsobil sa hlboko zapísali do mojej pamäti. Je to tak. Z každej farnosti kde som pôsobil, som si odniesol niečo, čo zostalo v mojom srdci. Predovšetkým hrejivú spomienku na ľudí, ktorí svojím životom, nezištnosťou a ochotou pomôcť sa nezmazateľne zapísali do môjho srdca. Niektorí z nich už zomreli, ale to ich nevymazalo z mojich spomienok.

Hoci na každé miesto kde som pôsobil mám jedinečné spomienky, predsa len musím pripustiť, že najviac mám v pamäti farnosť, kde som pôsobil najdlhšie, kde som sa aj najviac natrápil a odovzdal najviac zo svojich síl - teda Trenčín. Do Trenčína som išiel so strachom. Nemal som ani 35 rokov – pomerne malé skúsenosti ako farár. No mal som šťastie. Práve tu som zažil porevolučný boom obrodzenia viery. Zažil som rozbiehanie vyučovania náboženstva na 10-tich základných a 14-tich stredných školách, kde učilo okrem kňazov okolo dvadsiť katechétov, s ktorými som sa pravidelne stretával. Každý rok pristúpilo k 1. Sv. prijímaniu okolo 500 detí – na prvej birmovke bolo okolo 900 mladých ľudí. Rozbiehali sa púte na Skalke, začal sa stavať nový kostol na sídlisku Juh, rozbiehala sa duchovná služba v nemocnici a v armáde, ktorá mala v tom čase velenie v Trenčíne. Boli to krásne časy, ale stálo ma

(Pokračovanie na str. 5)

NEVEDEL SI VYSVETLIŤ, KDE SA TO V ŇOM BERIE

(Dokončenie zo str. č. 4)

to aj hodne síl. No v jednom bol Trenčín jedinečný. Najlepšie sa mi kázalo práve v tejto farnosti, ktorej som sa najviac obával.

A čo Bojná? Ako sa Vám žije v pre nás nie až tak vzdialenej obci?

Bojná a Klíž sa v mnohom podobajú. Aj v Bojne je farský kostol Všetkých svätých, kaplnka Sedembolestnej a kaplnka Božského Srdca. Aj Bojná je tradične výlučne katolícka obec. Kým na Klíži pôsobili Benediktíni a Dominikáni, v Bojne to boli Školskí bratia, ktorí tu vychovali celú generáciu vzdelancov až do 50-tych rokov minulého storočia. Bojná mala v minulosti trhové právo, dokonca aj hrdelné právo – bolo tu aj popraviisko, pôsobila tu vojenská posádka, bol tu pivovar, papiereň, skláreň. V nedávnej dobe tu bolo veľa murárov, presne tak ako aj u nás. Zo všetkých miest kde som pôsobil, sa mi v Bojne prostredie fary, farského dvora a záhrady najviac páči.

Okrem samotnej Bojne máte aj nejaké filiálky?

Okrem Bojne, ktorá má v súčasnosti okolo 2000 obyvateľov, patrí do farnosti aj obec Lipovník, ktorý má okolo 300 obyvateľov.

■ Kňaz Peter Paliatka v súčasnosti.

Vaše rodisko a miesto Vášho súčasného pôsobenia niečo spája. Je to bohatá história. Bojná sa vďaka objavom na náležisku Valy stala známou na celom Slovensku...

Áno v Bojne na Valoch sa našli zatiaľ najstaršie kresťanské predmety z čias ešte pred príchodom Cyrila a Metóda. Je to predovšetkým zvon, ktorý patrí medzi štyri najstaršie zvony v Európe, dve pozlátene plakety pravdepodobne z prenosného oltára, na ktorom sa slúžila sv. omša. V Bojne j

otvorené múzeum z čias Veľkomoravskej Ríše s množstvom nájdených predmetov na Valoch. Plánuje sa aj veľkolepá prestavba Valov, ktorá ma Valy uviesť do pôvodnej krásy.

Čo prvé si predstavíte, keď sa niekde spomína Veľký Klíž?

Predovšetkým svoje detstvo a krásne okamihy môjho života, ktoré som tu prežil.

Sledujete nejakým spôsobom dianie vo svojom rodisku?

Nakoľko pravidelne navštevujem matku, ktorá tu žije, stretávam sa s kamarátmi a miestnym p. farárom, samozrejme, že ma zaujíma, čo je nové v mojom rodisku a najmä s ľuďmi, ktorých som poznal.

Sledujete ho aj prostredníctvom Nového Clusu?

Od samého začiatku mi pravidelne chodí Nový Clus, za čo sa chcem dodatočne poďakovať vedeniu obce aj redakcii časopisu. Aj tieto noviny si vždy so záujmom prečítam.

Chcete svojim rodákom prostredníctvom našich novín niečo odkázať?

Chcem ich všetkých pozdraviť a tých, čo chodia do kostola chcem poprosiť, aby nezabúdali na mňa vo svojich modlitbách.

Ďakujem za rozhovor. Peter Maťašeje

POĽOVNÍCI PO DRUHÝ KRÁT ORGANIZOVALI OKRESNÚ VÝSTAVU

O tom, že členovia Poľovníckeho združenia Vrch Hora robia podujatia na vysokej spoločenskej úrovni sme sa mohli opätovne presvedčiť na Okresnej výstave poľovníčkových trofejí. Uskutočnila sa v našom kultúrnom dome v dňoch 27.-29. marca v spolupráci s Obvodnou poľovníckou komorou v Partizánskom. Poľovníci z 13-tich poľovníckych organizácií pôsobiaci na 13-tich poľovníčkových revíroch z okresu Partizánske, prezentovali svoju prácu odbornej i laickej verejnosti. Ako uviedol Ing. Dušan Mošat, predseda obvodnej poľovníckej komory, v reprezentačnej publikácii vydanéj k výstave, predkladajú odpočet dosiahnutých výsledkov vo zveľaďovaní a chove voľne žijúcej poľovne obhospodarovanej zveri za poľovnícku sezónu 2014-2015.

Vo svojej dvadsaťdva ročnej histórii PZ Vrch Hora takúto výstavu usporiadalo po druhý krát. PZ Vrch Hora Veľký Klíž, ktoré má v súčasnosti 30 členov pripravilo naozaj reprezentačné podujatie. Bohatú a pestrú prehliadku poľovníčkových trofejí obohacovali a spetrovali vystavené fotografie Dušana Schmidta voľne žijúcich zvierat. Na výstavných paneloch sa návštevníci prostredníctvom fotografií tiež mohli bližšie zoznámiť s prácou poľovníkov a ich zariadeniami, ktoré majú vo svojom revíri, napríklad krmidlá na objemové krmivo, posedy, sklad krmiva, Poľovnícka chata Krnice a podobne. K pestrosti výstavy iste prispeli aj kresby detí s tematickým

zameraním „Príroda očami detí“. Kresby boli rozdelené do troch kategórií a to: Materská škola, prvý stupeň ZŠ, druhý stupeň ZŠ. Nápadité a pestré kresby z Materských škôl Veľký Klíž a Ješkova Ves, ako i práce detí zo ZŠ Veľký Klíž a tiež Klátova Nová Ves boli milým prekvapením výstavy, ktorá mala aj odborný rámec. V rámci neho sa uskutočnil odborný seminár na tému: Výživa a prikrmovanie raticovej zveri vo vzťahu k otázkam kvality zveri a vplyvu zveri na lesné a agrárne kultúry. Súčasťou výstavy boli aj priestory, v ktorých sa jej návštevníci mohli osviežiť a zároveň ochutnať ponúkané špeciality.

Výstava v číslach

Návštevníci výstavy mohli vidieť celkom 260 kusov exponátov (poľovníčkových trofejí). Členovia domáceho PZ Vrch Hora vystavovali celkom 33 trofejí. Výstava bola rozdelená do šiestich základných celkov. V kategórii Jelenia zver bolo 70 trofejí, z toho 13 od členov domáceho PZ.

V kategórii Danielia zver bolo vystavovaných 41 trofejí bez zastúpenia domáceho PZ. Mufloni zver zastupovalo 41 trofejí, z nich bolo sedem od členov PZ Vrch Hora. Kategóriu Srnčia zver reprezentovalo 78 vystavených trofejí medzi nimi 9 od domácich poľovníkov. V Diviačej zveri bolo 29 trofejí. V kategórii Šelmy – líška sa na výstave prezentoval iba jeden vystavovateľ.

Spokojnosť a vďačnosť návštevníkov

Ako nám povedal Ing. Jozef Bielich, predseda osvetovej komisie pri Obvodnej Poľovníckej Komore v Partizánskom a zároveň zostavovateľ reprezentačnej publikácie **Katalóg trofejí**, počas dvoch dní výstavu navštívilo asi 1500 návštevníkov nielen z blízkeho okolia ale aj z iných častí Slovenska ba dokonca aj zo zahraničia. Medzi inými aj Ing. Matúš Rajský, PhD. z Výskumného ústavu živočíšnej výroby v Nitre, Mgr. Pavol Kaššák - dozor za Slovenskú Poľovnícku Komoru. Odborná verejnosť, ako i možno náhodní, alebo zvedaví návštevníci, všetci boli určite milo prekvapení profesionálnym prístupom domácich organizátorov. Nemožno im naozaj nič vytknúť. Odviedli skvelú prácu, obetovali veľa svojho voľného času, námahy, energie a vedomostí. Všetko smerovalo k jedinému cieľu. Úspešne zvládnuť podujatie. To sa vydarilo po všetkých stránkach. Poľovníci si tak vyslúžili veľkú dávku uznania a vďaky. Výstava bola naozaj excelentná, hodnotná a reprezentačná!

Text a foto Peter Maťašeje

■ Vystavované trofeje si návštevníci so záujmom prezerali.

Foto – Peter Maťašeje

FUTBAL

A-mužstvo

V zimnej príprave odohralo A-mužstvo prípravné zápasy:

OŠK Veľký Klíž – Jacovce 2 : 3 (um. tráva TO)

OŠK Veľký Klíž – Krnáč 3 : 2

OŠK Veľký Klíž – Tovarníky 1 : 6 (um. tráva TO)

Oponice – OŠK Veľký Klíž 2 : 7

V kádri sa udialo niekoľko zmien. Bolo ukončené hostovanie Igora Šišku a zrealizoval sa jeho návrat do Tempa Partizánske. Ukončilo sa hostovanie Jána Kučeru a vrátil sa do OŠK Veľký Klíž. Na hostovanie do OŠK Veľký Klíž prišiel Patrik Minár z FK Skýcov a prebehlo obnovenie činnosti niekoľkých hráčov.

Predohrávka 30. kola 15. 3. 2015 OŠK Veľký Klíž – TJ OFK Dežerice 4 : 0 (2 : 0) góly Ošk - Kučera Š. 2, Chrenko J., Minár

Zostava OŠK: Peciar - Chrenko I., Kučera J., Minár, Chrenko J., Bielich P., Šesták, Stanko Martin, Kučera Š., Chrenko R., Najman M. Striedali: Pavlíček, Kučera M., Maťašeje V.

Po dlhšej zimnej prestávke sa znova rozbehla jarná časť súťaže MO Prievidza a keďže sa posledné súťažné kolo predohrávalo ako prvé jarné, na domácom ihrisku sme privítali mužstvo Dežeríc. Od posledného zápasu sme im mali čo oplácať, keď sme na ich ihrisku prehrali 3:1. Do stretnutia sme vstúpili odhodlane a boli sme aktívnejším mužstvom. Aj keď sme si nevypracovali vyložené šance, súper sa držal na diaľku a mali sme hru pod kontrolou. Väčšina hry sa odohrávala medzi šestnástkami a hostia dobre bránili. Nepodarilo sa im to v 30. minúte, kedy po štandardnej situácii a centri J. Kučeru hostujúci brankár podbehol loptu a Juraj Chrenko hlavičkou otváral skóre - 1:0. O sedem minút bolo 2:0, kedy sa Štefan Kučera predral cez stopéra a zakončoval do odkrytej brány. V druhom polčase sa obraz hry nezmenil, naďalej sa hralo bojovné stretnutie a po góloch Minára v 58. a Štefana Kučeru v 88. minúte sme zaknihovali jednoznačné víťazstvo 4:0.

16. kolo 22. 3. 2015 FK TJ Skačany – OŠK Veľký Klíž 4 : 2 (2 : 1) góly OŠK - Kučera Š. 2

Zostava OŠK: Peciar - Chrenko I., Kučera J., Minár, Chrenko J., Bielich P., Šesták, Pavlíček, Kučera Š., Chrenko R., Najman M. Striedali: Matkovčík, Spišák ml., Maťašeje V.

Domáci sa do nás pustili hneď od začiatku a už v prvej minúte sa takmer dostali do šance, avšak domáci útočník na loptu nedočiahol. V 3. minúte sa mohli Skačany ujať vedenia po chybe našej obrany,

ale Ďuriš zoči-voči Peciarovi neuspel. Po tomto momente sme sa trochu otriasli, no bez presnej kombinácie sme sa ťažko dostávali pred pokutové územie domácich. Prišla však 18. minúta, krásna kolmá prihrávka medzi obrancov od Mareka Najmana na Štefana Kučeru a ten samostatný nájazd s prehľadom premenil - 0 : 1. Z vedenia sme sa tešili len 4 minúty, kedy po rohovom kope a nedôslednom bránení hlavou vyrovnával Marián Krajčo - 1 : 1. Po zmene strán sa hra vyrovnala a hralo sa prevažne medzi šestnástkami. V 55. minúte šli Skačany do dvojgólového vedenia, keď prudko spoza „veľkého vápna“ vystrelil Marián Krajčo, Peciar loptu nevidel a tá skončila pod brvnom našej brány - 3 : 1. V 67. minúte bravúrne zasiahol Peciar, ktorý vychytal nájazd domáceho útočníka. Nádej na čo i len bod nám dal svojim druhým gólom v zápase Štefan Kučera, ktorý sa v 70. minúte predral v súboji cez obrancu a znížoval na rozdiel gólu - 3 : 2. V 80. minúte sa k lopte dostal Patrik Bielich, zasekol obrancu, no jeho strela nemala dôraz. Definitíva prišla v 85. minúte, prenikajúceho Krajča fauloval Peciar a nariadenú penaltu premenil Borch. Domáci v stretnutí zvíťazili zaslúžene, kedy o výsledku rozhodla presnejšia kombinácia domácich a naše nedôsledné bránenie najmä pri štandardných situáciách.

17. kolo 29. 3. 2015 OŠK Veľký Klíž – TJ Priebrada Nitrianske Rudno 4 : 1 (1 : 0) góly OŠK - Kučera Š. 2, Šesták, Chrenko J.

Zostava OŠK: Peciar - Chrenko I., Kučera J., Maťašeje V., Chrenko J., Bielich P., Šesták, Vaňo, Kučera Š., Chrenko R., Najman M. Striedali: Spišák ml., Pavlíček, Šimon, Mihaleje.

Od začiatku stretnutia sme sa snažili držať loptu a strelit rýchly gól pre pokoj na našich kopačkách. Najväčšia šanca na strelenie gólu prišla v 9. minúte, kedy sa z pravej strany predral Štefan Kučera a jeho center pred bránu v 100% šanci prekopol Ján Kučera. Domáca radosť prišla v 38. minúte, kedy sme zachytili súperovu rozohrávku a po výbornej kolmici Vladimíra Maťašeje a „klučke“ na brankára zakončoval do prázdnej brány aktívny Štefan Kučera - 1:0. V úvode druhého polčasu sme na niekoľko minút stratili koncentráciu, súper to však nedokázal

využiť. Zlom v zápase prišiel v 69. minúte, kedy nedôraznú „malú domov“ vystihol Štefan Kučera a po rovnakom spôsobe ako pri prvom góle zvyšoval na 2:0. O tri minúty sme viedli rozdielom triedy, kedy sa po centri za obranu od Vaňu presadil Šesták. V 83. minúte hostia neodvrátili loptu po rohovom kope a po ich nedorozumení šikovne upravil skóre Juraj Chrenko - 4:0. Čestný úspech zaznamenali hráči Rudna o dve minúty neskôr, kedy sa z diskutabilnej penalty presadil Barta.

MaS

DORAST

30. kolo 15. 3. V. Klíž - Uhrovec 3:1 (2:1) góly - Žikavský D. - 2, Bielich J.(11m)

Jarnú časť sme začali predohrávkou 30. kola na domácom ihrisku. Stratené body z Uhrovca sme chceli v domácej odvete získať späť. To sa nám po dvoch góloch Daniela Žikavského z prvého polčasu aj podarilo. Poistku pridal v druhom polčase premeneným pokutovým kopom Jakub Bielich.

16. kolo 22. 3. Skačany - V. Klíž 2:0 (0:0)

Dobrý výkon sme podali aj u 3. družstva v tabuľke - v Skačanoch. Tu sme prehrali až gómi v 87. a 90. minúte. Pred prvým sa z hranice šestnástky po nedôslednom bránení presadil domáci útočník. Následne nám bola odobratá výhoda pokutového kopu, keď rozhodca neodpísal jasné hranie rukou domáceho hráča. Druhý gól sme inkasovali pri snahe vyrovnáť do otvorenej obrany.

17. kolo 29. 3. V. Klíž - Pravenec 3:2 (2:1) góly: Beliansky A. - 2, Beliansky S.

Po slabšom úvode, kedy sme aj inkasovali gól, sa naša hra postupne zlepšila. Výsledkom bola aktivita v útoku. V 35. minúte obranca hostí stiahol v jasnej gólovej šanci Samuela Belianskeho. Bol vylúčený a my sme z pokutového kopu vyrovnali. V samom závere prvého polčasu sme šli po góle S. Belianskeho do vedenia. Hostia síce v 61. minúte vyrovnali, no vyšiel nám aj záver druhého polčasu. V 90. minúte zahral hostujúci hráč rukou v pokutovom území a A. Beliansky premenil aj druhú „jedenástku“ v zápase. Vďaka tomu sme vyhrali aj druhý jarný domáci zápas.

MiS

JARNÁ PRECHÁDZKA

Na nedeľu, 15-teho marca si náš turistický klub naplánoval krátku, nenáročnú túru v okolí obce. Sobotňajšie popoludnie však sprevádzal neustály dážď a tak sme ráno očakávali s miernymi obavami. Počasie sa však umúdrilo a nič už nebánilo uskutočniť pripravenú akciu. Zišlo sa devätnásť účastníkov, prevažne domácich, jeden známy z Chynorían a z Lefantoviec prišiel jeden pán na výzvu Slovenského rozhlasu (vďaka redaktorky NC Anne Húdokovej).

Túra tradične začína pred kultúrnym domom, kde všetkých privíta predseda Vlado a môžeme vyraziť. Najskôr hore dedinou po hlavnej ceste, a už v diaľke vidíme prvý bod našej vychádzky - Chotnovec. Ideme chodníkom popri lokalite Vyšovec. Lesná zver nám riadne rozšľapala cestu, takže o chvíľu máme všetci topánky rovnakej hnedej farby. Nevadí. Dostávame kompenzáciu v podobe pekných výhľadov z vrcholu na celú klížsku dolinu a kopce v jej okolí. Dáme si krátku pauzu a pokračujeme ďalej. Rozhodujeme, ktorým lesným chodníkom pôjdeme. Ondrej Strmeň nás vedie poľovníckou cestičkou, peknou, rovnou, ale tak trochu „naokolo bližšie“. Času je dosť. Onedlho prichádzame na križné cesty v sedle Plešovica, na pomedzí nášho a brodzianskeho chotára. Nasleduje mierne stúpanie na najvyšší bod dnešnej túry, vrch Holienova. Opäť nás čakajú pekné výhľady na okolitú krajinu a jedno prekvapenie navyše. Začína kvitnúť poniklec, chránená rastlinka. Táto lokalita je jedna z mála v celom regióne. Pokocháme sa, Danku urobí ešte klasické spoločné foto a odchádzame. Klesáme prudko nadol ku poľovníckej chate na Krniciach.

Keďže každý turista je aj tvor spoločenský, dnešnú prechádzku prebúdzajúcu sa jarnou prírodou ukončíme v priateľskej atmosfére pri spoločnom opekaní. Tešíme sa o mesiac.

Emil Sasko

STRETNUTIE S MIOU

Dňa 9.3.2015 v našej MŠ Veľký Klíž deti zažili super deň! Do MŠ zavítala teta Miriam Kráľová s interaktívnym koncertom pre deti. Deti boli zapojené do koncertu tancovaním, spievaním, kreslením a hravou formou sa zasa naučili niečo nové. Piesne, ktoré nám Mia zaspievala, boli nielen veselé, tanečné ale zároveň pre naše deti poučné, pretože boli o farbách. Pre deti to bolo deň, ktorý v nich zanechal milé spomienky a tieto boli o to krajšie, že krásne popoludnie strávili aj so svojimi rodičmi.

Darina Halmová, riad. MŠ V. Klíž

Vydáva Obecný úrad Veľký Klíž, PSČ: 958 45, okres Partizánske, č.t. 038/5429222. Šéfredaktor **Peter Maťašeje**, č.t. 0908 772 326, e-mail: mataseje@bestnet.sk, redakčná rada: **Ing. Zuzana Holáková, Ing. Tatiana Sasková, Anna Húdoková, Anna Kňazeová**. Príspevky do novín prijíma obecný úrad a redakčná rada. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy článkov. Schválené obecným zastupiteľstvom dňa 30.11.1995 pod č.9/1995 v bode 2, písm.f. Tlač Rosart. Registrované Ministerstvom kultúry pod EV 3637/09, IČO: 00311308, ISSN 1339-2611. Dátum vydania: 2. apríla 2015.